

ELŐFIZETÉS:
 Hónaposan 6 ft.
 Félévesen 30 ft.
 Évesen 60 ft.
 A lap szellemi részét
 a szerkesztőnek, anyagiak
 a tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetéssel olcsóbb.
 Nyitási díj 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvma-
 gáskorlátolt társaságának
 fogadtatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A reakció.

Dr. Festetics Andor földművelési miniszter kinevezetésekor új választás alá jeltvén magát, a felsővidéki kerületben felekezeti jelszavak alatt próbál ellene az ellenzék szerencsét.

A felsővidéken herceg Odescalchy propagandát igyekszik csinálni egy „kath. középpárt” alakításának, azon célból, hogy ez kormányalkotási erőt elérve, alkotmányos uton megváltoztassa az új házassági törvényt, ahogyan az a közeli kétségtelen királyi szentesítés után létrejön.

E két tünet egy tény jelent: a reakció megmozdulását, szárnyprobálását. S pedig a reakció azon nemének megmozdulását, mely a legveszélyesebb, mert indokait s fegyvereit a felekezeti fanatizmus fölkeltéséből meríti.

Ez ellen pedig tiltakozni, s megakadályozására cselekvőleg kell fellépni hazáját s nemzetét szerető minden igaz magyar embernek. Egy nagy veszedelem édes hazánkról való elhárításának életbevágó feladata kívánja ezt.

Hiába emlegetik ez irány apostolai a „haza, nemzet, trón, oltár biztonságát.” Az ő irányuk előbb csak egyes választókerületekben, később egyes megyékben, végre pedig az egész országban újra felidézni azt a rémet, melytől már úgy ahogyan megszabadultunk, amely évek óta leköltötte, kiszívta minden jó erőnkét, megbénította minden más téren cselekvési képességünket és teljes három évet rabolt el a magyar nép fejlődési törekvéseinek oly drága munkaidejéből.

Ez irány világosan mutatja ennek áldatlan végeredményét, mely a nemzet összes munkaképességét, gondolkodását, sőt szenvedélyeit egy pontra koncentrálta, a felekezeti harcot; mert e megalkotni kívánt középpártnak semmi más célja nincsen, mint újra fölvenni a már befejezett és elvesztett csatát az egyházpolitikai harc győztesével szemben.

Erre a mozgalomra, erre a pártra, mely ily irányt akarva bevezetni a magyar közéletbe, semmi szükség nincs, de beláthatatlan veszedelmeknek lenne okozója, mert az ugyanis sok pártviszálytől gyöngített magyar nemzetre a felekezeti pártokodásnak mérges szörnyetegét is rázabadiatáná, hogy azt még jobban megtépje és meggyöngítse minden oldalról fejüket emelgetni kezdő s erőgyarapodásukat egyesülésükben kereső ellenségekkel szemben.

A csata eldőlt, legyen vége az áldatlan háború-viselésnek. Nincs erre semmi szükség, mert a diadalmasszá vált egyházpolitikának a nemzeti, az állameszme erősítése a célja s nem a keresztény egyházak, vagyis helyesebben a kath. egyház gyöngítése, mint ellenségei, vagyis inkább a Wekerle-kormány helyére éhező hatalomvadászok hazugul hirdetik. A kath. egyház a maga jogainak vagyonának teljes birtokában, melyhez még az autonómia is hozzá fog járulni, virulni fog s gyarapodni még erőteljesebben, védekezése tehát hiába s ok nélkül idézni föl a felekezeti harcot, melytől a magyarok Istene óvjon meg bennünket. E harc a nemzet veszedelme lenne, ne vétkezzen tehát a haza ellen senki annak felidézésével.

Szövetkezés.

Azzal fenyegetőzött gr. Zichy Nándor, hogy a legkisebb cenzus vagy pláne az általános szavazatjog felajánlásával táborába hívja a nemzetiségeket is, hogy a szabadelvű kormányt s annak szabadelvű politikáját annál erősebben támadhassa. S oláh részről jött is már Zichy Nándor gróf ezen, reméljük csak elkeseredettségéből származó ötletére kecségetető felelet.

Szép szövetség is lenne ez, valamennyi ördögnek a jóvoltából. Zichy Nándorral élén az őseik vére árán hazafi-érdemekkel támadt főúri konzervatív családok, a hagyományos hazafiságu magyar kath. fő- és alapság. E tábor mindenestre tiszteletreméltó s imponáló. De aztán a szövetségeseik! Első sorban a mi oláh testvéreink, akik isten tudja honnét veszik a pénzt, melylyel az egész Európa sajtójában tért vesznek maguknak cikkeik számára, melyekkel minket magyarokat barbároknak, elnyomóknak rágalmaznak. S aztán túlról a szomszéd Románia oláhjai, kiknek Erdélyre fáj a foguk. Lajthán tul az antiszemita s feudál pártok sajtókopói adnak visszhangot a román vádakra, Németországban a deutsche Schulverein támad a románok érdekében ellenünk. Ezekhez járul a panszláv liga északon és délen. Ezek mind ellenségei a Wekerle-kormány liberális egyházpolitikájának.

De ha csak a liberális egyházpolitikának volnának ezek ellenségei, még nem volna kompromittáló a szövetségük. Az ő ellenzéküknek nem a szabadsági eszmék iránti gyűlölet az oka. Ezek mind a magyar államot, a magyar nemzetet gyű-

lölik, gyűlölik közjogi helyzetünket, ezer éves uralmunkat s a magyar állam és magyar nemzet hitele ellen törnek.

Ezekkel akarhatna szövetkezni egy Zichy Nándor gróf?! Ő és hívei nem hiszik, hogy a liberális egyházpolitika a magyar állameszme erősítésének egyedül lehetséges politikája, hogy az új s nagy biztosítékát képezi az egységes magyar államnak. Zichyék s a nemzetiségek egyértelműleg támadták az egyházpolitikát, s Zichyék vakbuzgalmukban nem vették észre, hogy a nemzetiségi támadókra nézve nem arról volt a szó, hogy keresztény szövetség harcoljon az állítólag keresztényellenes szabadelvűség ellen, hanem harcoljon a magyar állam egysége s magyar jellege ellen.

Lehetetlennek tartjuk, hogy Zichy Nándor gróf és hívei ez igazságot be ne lássák. Oly elvakultnak képzelni őket lehetetlenség, hogy az egyházpolitika elleni harcukra oly szövetséget fogadjanak el, a melynek dűlője a maguk országának és saját nemzetüknek létele ellen irányul. Meg vagyunk győződve, hogy főuraink és pap-ságunk nemesebb, okosabb elemei vissza fognak vonulni a fanatikusok és értelmetlenek egyházpolitikai hadjáratától, melyhez a nemzetiségi agitátorok csak azért is legnagyobb örömmel csatlakoznak, mert annak eredményeként a magyar nemzetnek a felekezeti villongástól való meggyöngyülése okvetlenül be fog következni.

Ily szövetségekkel fenyegetőzni bizony rossz s kompromittáló ötlet volt gróf urtól.

Népfölkelők jelentkezése. A népfölkelők jelentkezésének kötelezettségéről szóló 1893. XXXVII. t. c. végrehajtásának munkálatai megkezdettek. Évenként egyszer lesznek ily időszaki jelentkezések és pedig a jelentkezésre kötelezett rendes lakhelyére nézve kitűzött állomáson. Ilyen jelentkezési állomások lesznek a 18. népfölkelő járásparancsnokságra: az apatini szolgabíróság területén Apatin és O Szatapár, a topolyai szolgabíróság területén Topolya és O-Morovica, a zombori szolgabíróság területén Zombor és O Szivac; ugyszintén Zombor szab. kir. város. — A 17. népfölkelő járásparancsnokságra: a b.-almási szolgabíróság területén Bács-Almás, Bajmok és Jankovác; a bajai szolgabíróság területén Baja és Gara; továbbá Baja törvényhatósági és Szabadka sz. kir. városok. — A 19-ik népfölkelő járásparancsnokságra a hódásági szolgabíróság területén Hódáság és Bács, a kulaini Kula és Uj-Verbász, a német-palánkin Német-Palánka és Tovariso, az újvidékin Ujvidék, Petrovác és Temerin, továbbá Ujvidék szab. kir. város. — 94-ik népfölkelő járásra az ó-becsei szolgabíróság területén

A „BÁCSKA” tárcája.

Női kéz.

— Storm. —

*Jól tudom én, hogy édes ajskád
 Pamaszt nem ejt; némán eped,
 De a mit ajskad el nem árul,
 Elárulja halvány kezéd.*

*E fehér kézen rajta látom
 A szenvedésnek bús nyomát,
 A hogy virrasztva néma éjen
 Beteg sziveden hordozád.*

Don Carlos.

LAPINDÍTÁS A VIDÉKEN.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Írta: Hevesi Jenő.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Mielőtt a tulajdonképeni tárgyra térnék át, engedje meg, hogy egy rövid kitéréssel könnyítsek lelkenem. Felreartések elkerülése végett mindjárt meg is sugom, hogy nem olyan kitérést értek, mintha például egy recipiálandó polgártárs belépne az egyedül üdvözítő keresztény szentegyház kebelébe, hanem egy olyat, amelynek megeseikedeése után rendszeren vissza szoktunk térni a régi kerékvágásba.

Azt hiszem, szerkesztő ur is hallotta már azt a nagyon eleséplét böles mondást, amely nem kevesebbet tudat a világgal, mint hogy:

... Álom a valónak
 Megfordított mása.

Akár tetszett hallani, akár nem, én reatérek nagy-

sietve a dologra. Először, mert fogyatékán van lámpámban a valódi amerikai petroleum, másodsor pedig, mert ez a bizonyos két soros csonka-versecske volt a jelen sorok elején kitérésbe helyezett kitérés. Hogy pedig ezen levelem elolvasása közben ne diadalmaskodjék szerkesztő uron az a sok huncutságot elkövető álom-isten, ideteszek két igen szép csillagot; sziveskedjék azt gondolni, hogy azok valódi, fillozeramentes tokaji borral megtöltött poharacsák. Igaz ugyan, hogy ezt nehéz elgondolni, mert valakinek a ragyogó fantáziája nem szokta enyhíteni gazdájának hatalmas szonját, mely nem álom-csillagot, hanem valóságos sztrészlőni való itókat kíván: mindazonáltal, tudva azt, hogy szerkesztő barátom is meg van áldva a teremtőtől egy jókora adag fantáziával, mégis csak ide helyezek a középre két kis csillagot...

Egy városban, mely arról nevezetes, hogy kitűnő vörös paprikája, nagyszemű tarhonyája, piros papucsja, sok államkölesönös háza és minta-adóssága van és a melyben a mogyorófa és kofa vadon is megterem, történt ez a következő eset.

Ha most híres regényíró volnék, teszem fel: Hugó Viktor, Dumas Sándor, vagy jubiláns Jókai Mór, bizonyára ilyenforma bevezetéssel kezdeném el ezen történeteszkét: „Csipős, hideg szél rezgetteti meg a fák száraz ágait. Sárga levelek sutorogva hullanak le, fájdalmasan beszélve a mulandóságról és az adóba kintzásairól...” De miután a sokkal egyszerűbb hírlapíróságnál többre — sajnos — még ezidőszert nem vittem, reatérek a dologra.

... Lapot akartam indítani!

Pénz volt elég — Rothschild izraelita báró urnál és így beláthatja minden józan gondolkodású kereseti-ut, hadmentességi, ablak- és jövedelmi-adót pontosan fizetni szerető (!) honpolgár, hogy egy cseppet sem volt okom a financiális kérdések tekintetében búsláni.

Hogyan, szerkesztő ur nevet és kétkezdve csóválja fejét? — Már engedelmet kérek, ön nem ismer engem és így fogalma sem lehet arról, hogy én milyen genialis és így fickó vagyok! Nekem a hölgyek mondták — és

pedig nem is egyszer! — hogy én a legokosabb férfi vagyok a — szobában.

No de ne civakodjunk ily ártatlan dolgok felett; higye el, sohasem voltam valami nagy kedvelője a hangos házi jeleneteknek.

Kezdetben úgy terveztem, hogy jövendő szülöttem mint napilap lássa meg ezt a nyomorusággal és jubileumokkal telispékelt világot, de csakhamar eljetttem a magas röptű tervet (de még a tollat is), mert eszembe jutott, hogy a kormányparti „Kenyeré-Téglás és Vidéke” és a függetlenségi „Kenyeré-Téglási Hírharang” című napilapoknak összevéve sincs ötszáz előfizetőképes — olvasója.

Akkor aztán azzal akartam meglepni az ó- és újvilágot és annak az újságolvasásra teljesen elszánt lakóit, hogy hetenkint kétszer megjelenő lapot fogok indítani. De erről is lemondtam felebaráti szeretetből és elhatároztam, hogy hetenkint csupán egyszer kedveskedem a mélyen tisztelt olvasóknak és a felette kedvelt előfizetőknek.

De a cím, de a cím!...

Jól tudtam, hogy a cím a legfőbb, mert míg a „Hulló szirmok” című költeménygyűjteményemből mindössze csak egy fogyott el (a házigazdám vette meg, de azon kijelentéssel, hogy ő ilyen veszélyes embert nem tűr meg a bázánál, rögtön felmondta nekem a lakást), addig a „Seprűn lovagoló Kádár leányok, vagy a szerencsétkereső testvérek, vagyis a mostoha anya megfogamzott átka, azaz: három tojás meg egy fél, kéretelek és jöttél” című elbeszélésgyűjteményemből elfogyott mind a százhuszonöt darab — tiszteletpéldány.

Első sorban a „Kenyeré-Téglási Közlöny”, másodsorban a „Kenyeré-Téglási Ellenőr (politikai, társadalmi, szépirodalmi, jogi, közgazdasági, italmérsi, mezőgazdasági és vegyes tartalmu hetilap)” című tetszett meg nekem. Elmentem a nyomdászokhoz és büszkén vettem oda, mint egy örökségét még el nem hidalgózott spanyol grand: — Lapot akarok indítani!

Guttenberg nemes utódainak kerek ábrázatán hirtelen széjjel futott a mosolyvágány, midőn felém vi-gyorgorták:

Ocsmány bűn. Ó-Szivaci levelezőnk egy a maga nemében igen ocsmány és állatias tettről értesít bennünket. A tettnék a hőse Bernhardt Konrad, a ki annyira megfélemlített embertől s érzékiségét annyira felül engedte kerekedni minden nemesebb embertől, hogy két 9 éves kis leánykán nemi erőszakot követett el. A szegény leánykák a felvett orvosi látlelet szerint egész életükre kibátó szervi sérüléseket szenvedtek. Mint értesülünk, a szörnyeteg ellen a feljelentést megtették.

Városi ügyek.

A város közegészségügye. Városunk közegészségügye a múlt július hó folyamán — a tisztviselők adatai szerint — kedvezők voltak, olyan, mint július hónapnak általában már ismertett viszonyai; de sokkal kedvezőbb, mint a tavalyi július hónapé. Meghalt július hó folyamán 42 ember (júniusban 40 és tavaly júliusban 64). Ragályos betegségben csupán 3 haláleset fordult elő és pedig hökkrutban; ragályos torokbántalmakban még csak megbetegedés sem fordult elő. A 42 halálesettel szemben 74 élveszületési eset áll és így a népességi viszonyok igen kedvezők, 75% al kedvezőbb a születés, mint a halálozás. Meghalt 23 férfi és 19 nő; ezek között 0—1 éves 17, 1—5 éves 5, 6—20 éves 3, 20—30 éves 4, 30—40 éves 1, 40—60 éves 6, 60—80 éves 1 és 80 éven túl 2. Nem volt gyógykezelés alatt 7 hetven aluli gyermek, hét éven felüli 4, összesen 11, vagyis az elhaltak 26%-a. Tuberkulózis 7 embert vitt a másvilágra júliusban. A születések adatai a következők: elve született 40 fiú és 34 leány, ezek között törvénytelenül 3 fiú és 3 lány halvaszületett 3 fiú és 2 leány.

A város adója július hónapban. A város tartozása egyesek államadóiban, beleértve a múlt évről maradt hátralékot és az ideiből az I—III. negyedet veve számításba 365.547 frt 12 krt tett ki, erre január 1-től július 31-ig befolyt 121.111 frt 42 kr, július végével a hátralék tehát 244.435 frt 70 krt tett ki. Július hónapban fizetett a város 8986 frt 41 krt (tavaly július hónapban 6676 frt 30 krral több folyt be egyes adók címen). A január—júliusi időszakon át teljesített fizetés a tavalyi hasonló időszaki fizetéshez képest 7130 frt 36¹/₂ krral csekélyebb összeget mutat. — Hadmentességi díj címen júliusban 9 frt folyt be. A tavalyi előírás szerinti összegre január—júliusi időszakra befolyt 128 frt; a hátralék a tavalyi hadmentességi díjra 11701 frt 6 krt volt július végével. Bélyeg- és illetékekben befolyt július hó folyamán 1886 frt 80 kr (tavaly júliusban 3387 frt 82 kr.) Januártól júliusig befolyt e címen 19754 frt 38 kr (tavaly 20995 frt 73 kr.).

Az iparos tanonciskola rajzterme. Gräff Niká kir. tanfelügyelő július hó folyamán meglátogatta a zombori iparos tanonciskola rajzteremét. Ez az alkalommal azt tapasztalta, hogy az intézet nem rendelkezik megfelelően berendezett rajzteremmel, mert a 13—20 éves növendékek az elemi iskolai gyermekek padjaiban kénytelenek szorongani. A városi közigazgatási bizottság most fölhatalmazta a kir. tanfelügyelőt, hogy e tekintetben saját hatáskörében intézkedjék. Cél szerűnek mutatkozik a régi városi reáliskola új rajzteremét és székeit átalakítani e célra s az elemi finiskola valamelyik termét berendezni. Megjegyezzük, hogy a tanonciskola rajzteremét a múlt július hónapban 266 növendék látogatta, a tanintézet 397 növendéke közül 131 fel volt mentve a rajz alól.

A fogház statisztikája. A zombori kir. ügyészség felügyelete alatt álló fogházban július hó folyamán összesen 103 letartóztatott volt elhelyezve. És pedig elzárásra ítélt 4, fogházra 20, börtönrre 36 és fogházra 4 ember; 13 án voltak, a kiknek ügyük főlebészés alatt állott. Vizsgálati fogoly 26 volt. Július 31-én a napi létszám 80 főből állott, és pedig elítélt 49, főlebészés alatt 13 és vizsgálati fogoly és előzetesen letartóztatott 18. Június 30-án a napi létszám 81 főből állott és pedig 58 elítélt, 13 felebészés alatt és 10 vizsgálati fogoly és előzetesen letartóztatott. Így hát a július havi csökkenés 1. A rabmunkák július hó folyamán a kincstár részére 34 frt 32 krt és a rabok részére 41 frt 84 krt jövedelmeztek. A fogházból a múlt hónapban a kerületi börtönbe 2 rab szállítottatott el és föltételes szabadságra bocsátottatott 1.

Monostorszegh, augusztus 5.

Titkos vágyaim netovábbját képezte mindenkor, valami nemes, lovagias, vagy más kisebb kaliberű hős-tettet megcsinálnom.

Teszem fel, ha személyes ellenségeim egyike főbe öhajtaná magat lövöldözni, — a fegyvert kezéből kicsavarni; vagy védtelen gyöngé nőnek lovagias segélyt nyújtani, s ha kell, véremet is (egy picit) áldozni; vagy megvadult paripát — mely lovasával fékevesztetten rohan tova, letiporva embert s állatot — megfékezni; a vízbefulladót az örvényből kimenteni és életre keltetni; vagy tűzveszéllyel, a lángban álló viskóból a gyámoltalan kisdedit, vagy aggot saját életem megrizskirozásával kiharcolni.

Avagy jótékonyt gyakorolni!

Áldozni jótékony és csekélyokra, a szegényeket a nyomortól és éhségtől megmenteni.

De ah! mindezekben nekem elenyésző csekély, ugyszólván — semmi, de abszolúte semmi részem nem lehetett!

Személyes ellenségeim közül egyik sem akarja magát agyonkókányolni; a védtelen gyöngé nő pedig vagy önmagukat védtek meg, vagy az én becses személyes figyelembevétel nélkül másoknak a lovagiasságát és vétet vették igénybe. A tisztelt paripák pedig — a hol csak megfordultam — sokkal jobb nevelésűek voltak, semhogy az én kedvemért — még csak gondolatban is — megvadulni szivesek lettek volna; a vízbefulladók pedig rendszeren — mire én a rémes esemény helyszínére értem — vagy a legkifogástalanabban befulladának és többé napvilágra sem kerülének, avagy már kimentettek — és egy kis csuklást leszámítva — a legkedvesebb egészségem és a legirigylendőbb flegmával beszélték el önmaguk, a vízbepottyanás érdekfeszítő részleteit Tízesteknél pedig nem jutott nekem egyéb osztályrésztül, mint a vízfordás és a legválogatottabb görömbaságok zsebregyűrese.

A mi pedig végre a jótékonyt adakozásaimat illeti, — fájdalom — átlagos számítás szerint összevissza nem ragnak többre ezidőig 6 frt 75 krral. Pedig Isten a tanum és látja lelkeimet, hogy az akarat és áldozatkészség óriási mértékben megvagyom bennem. És ép azért, mert a jó Istenek mindent lát, lehetetlen, hogy terjedelmes méretű zsebcimuk örökké tartó és soha meg nem szűnő fűrésztét meg nem látta volna. Ez a tudat mégis némileg megnyugtatólag hat kedélyemre, idegeimre és — hitelgyületemre.

Mindezen pechekek dacára mégis megadatott egyszer nekem is a boldogító alkalom, — egy bájos hölgynek lovagias szolgálatot tehetni.

Vidéken történt. Egy kedves falucsukában töltöttem mostanában egy-két napot, — melynek partjait szüntén az ós Duna nyaldossa.

Ott is jól ismernek engemet, — mint akárcsak a mohácsi hamis bankókat.

Esti 9 órák harangoztak!

A főutcán andalogtam föl s alá, a midőn a falu egyik bájos uri hölgye, aggódó arccal és egy aggódóbb arcu nőcseléddel elébem sietett.

— Képzelmé kérem, — kezdé szegényke — férjem még délután elment fürdeni és mindeddig nem tért baha! Istenem úgy aggódom miatta, hogy nem tán valami baleset érte!...

— Egyedül, vagy kikkel ment fürdeni? — kérdeztem én rendőrfőnöki titokteljességgel.

— Mind a három kutyáját elvitte magával!

— Mind a hármát? — kérdeztem újra; pedig soha sejtelmem sem volt róla, hogy Zsiga bátyámnak három kutyája van.

— De ez az aggaszt — folytatá szorongó szívvel az aggódó hitves — mert a kutyák hazajöttek még jó előbb; de ő!... ő!... ő még most sincsen itthon!...

— Tehát Zsiga bátyám három darab eleven kutyával távozott el hazuról?

— Igen!

— És a három kutya visszajött, ő pedig vissza nem jött!

— Nem!

— Tehát a kutyák hazajöttek a gazdájuk nélkül!

— Igen!

Ilyen a kutyabűség! — gondolám.

Hej! hiába, a kutyák bagyományos bűségének ágiója is kezd már alábbszállani!

Igaz, nekem is van egy kutyám; és az is igaz, hogy nem valami hü; sőt mondhatnám, hogy szeszélyes. De hogy három kutya között nem akadt egy kutya, amelyik kutyakötelességének tartotta volna az én Zsiga bátyám mellett maradni, ez kutyaliter elkeserített.

— Kedves nagysád! — kezdém gyászos hangon — itt nem marad más hátra, mint a nyomozást azonnal megindítani.

— És megindultunk a Duna felé!

Gyönyörű csillagos este volt. A szunyogok majd megették bennünket. De én boldog, végtelen boldog voltam, hogy életemben egyszer én is lovagias szolgálatot tehetek.

Vigasztaltam az aggódó hitvest, közbe-közbe pedig nyeltem a szunyogokat.

Ah! de mit nem nyeltem volna én le e pillanatokban!

A körülöttünk borongó esend; a Duna misztikus locogása, a vízimalmok távoli monoton kepelése, nyomasztólag hatottak kedélyünkre.

— És én kezdtem a fejemet törni, hogy milyen hatalmas cím alatt fogok erről a szomorú dologról a „Bácskák“ nak referálni.

Például: „A kidült tölgy“ — ez nem tetszett nekem. „Egy párja vesztett gerle“ — ez meg nem fog tetszeni a hölgyeknek. Talán „A három bűten kutya“ — ezt meg a kutyák reputációja érdekében jónak láttam elejteni. Utóvégre is „Az én jó Zsiga bátyám“ titulussal állapodtam meg.

— És én látni véltem a bekövetkezendő drámai jelenetet, a midőn a Zsiga bátyámat eszméletlenül, vagy pláne élettelenül elterelve fogjuk megtalálni.

Egy vérfagyasztó sikoj — és a hitves ajultan fog direkt az én karjaimba omlani.

(Mert tessék tudni, a hölgyek akkor szoktak leginkább elájulni, ha van valaki a közelben, a kinek a karjaiba omolhatnak. — Miután pedig én meglehetősen jól táplált karok felett rendelkezem, lovagias elszánt-sággal tekintetem a bekövetkezendő „bölgyomlás“ elé.)

Közlekedő hangok zaja riasztott fel bennünket a merengésből.

— Tessék hazajönni, — tessék hazajönni! — hangzott felénk.

— A ténusz már otthon van!

Megkönnyebbülten siettünk vissza a faluba.

A dolog pedig történt eképen:

Az én Zsiga bátyám ugyanis egészen rendszeren hazafelé kászolódotott, amidőn a falu alá érve észrevette, hogy a szivarszopokáját elvesztette. Erre a felfedezésre persze — pedás ember lévén — megint egészen rendszeren „kehrteuch“-ot csinált, a szivarszopokáját megkeresendők. A három hü kutya pedig akkorát nézett ezen a „kehrteuch“-on, hogy Zsiga bátyám legválogatottabb finesei sem voltak képesek a hü kutyákat visszafordulásra bírni és ők egy barátságos farkcsóválás után ott hagyták szeretett gazdájukat, miként szt. Pál apostol azokat a tisztelt oláhokat.

Az aggódó feleség öröme megható volt.

Engemet pedig egyszerre háromszoros öröm ért.

— És pedig először is az, hogy Zsiga bátyám — egy szivarszopóka leszámításával — teljes életnagyságban elevenen ismét előkerült; másodsor pedig az, hogy mégis akadt egy hölgy e kerek világon, ki az én lovagias szolgálatomat — habár ah! csak egy rövid órára is — igénybe venni kegyes volt; harmadsor az az öröm is ért, hogy ugyanaz este a „Bácska“ újság kezembe akadván, boldog mosolylyal ajkaimon olvastam, hogy Monostorszegh község érdemes elöljárósága ki írta az árlejtést a felbehagyott új iskolaépületünk további építésére!

Ha tehát az Isten is segedelmtinkre léssen, akkor az új iskolánk nemsokára készen léssen; ha pedig a jó Isten a mi részünkön nem léssen, akkor csakugyan nem tudjuk, hogy velünk mi léssen.

Saxum.

— Kézirat a „Verés“ számára.

— Passirt!

Volt ön már ijedt, igen tisztelt szerkesztő ur? Annyi bizonyos, hogy én roppantul megijedtem, midőn meghallottam, hogy a fővárosból különvonat szállította hozzám a tömördek dolgozatot és e szerint még hátra van a fekete leves: a vidéki írók dolgozata.

Az első transzporttal nem kevesebb, mint két kupé hős-költemény, öt kupé csevegés és ötezer „Itt a tavasz“ című verselmény jött a számomra.

Dorozsmai szent Habakuk, mi lesz ebből, ha már a megindulás előtt annyira pártolják az írók a lapomat! Mert az előfizetőket mégis csak könnyebben megtűrik a kiadók, de a kupészámba érkezé elégiáktól még a leg-erősebb idegzett ember is elrontja a gyomrát. Hogy pedig dühöm tetőpontra hágjon, másnap a vidékről is jött egy „extra cüg“...

Még megérem azt az időt, nem hogy sirva visznék el a háza előtt, hanem hogy — a dolgozatoknak egy külön raktárt kell építtetnem egy óriási térség kellő közepén és e teret elnevezik rólam Tök-térnek!

Uram, irgalmazz szegény bűnös lelkemnek! Csak Magyarországon nem kevesebb, mint nyolcvanezer író és költő van és még külföldről is küldenek be dolgozatokat!

Ezt én ki nem állom tovább, inkább megszököm ebből a szépséges országból, ahol minden bokorban egy-egy író terem és minden csaltiban ezer költő zeng szerelmi dalokat és elmegyek görbe Törökországba, nyitok egy háremot és magamboz veszem meg az anyósok anyósait is!

Biz' én megteszem!...

Mélyen tisztelt szerkesztő ur!

Ismeri ön azt a régi bölcs mondást:

... Alom a valónak

Megfordított mása?

Ha igen, úgy végzem soraimat és minden jókat kívánva, maradok az ön titlémét próbára tévő hibe és készséges munkatársam.

tottam és az emeletről leereszkedve, egy rejtett kis ajtón behatantam a főkapitányi hivatalba, a fő főmihásznaóhoz.

— Ádám, az égre kérék, adj rendőroket!

— Felsőbb parancs és elfogadható ok nélkül Ádám, rendőroket nem ad am!

— De kérék, a lakosság ostrom alá fogta lakásomat!

— Ugy kell neked. Miért nem fizeted ki adósságaidat?

— Ádám, ha nem adsz rendőroket, ugy kénytelen leszek más eszközökkel fellépni ellened!

— Mit beszélsz?

— Mit? — kérked. Hát nem emlékszel már, hogy ötven forinttal vagyok adóss?

— Jaj, igazad van...

— Már pedig abban az esetben, ha nem elégtisz ki, csak akkor látz tőlem pénzt, ha Magyarországon behozzak a kötelező polgári házasságot!

— Oh te reverzalista! — sóhajtott Vanhaszna.

— Már pedig nem léssen máskép, komám.

— Rögtön adott negyven darab kitanított rendőrt.

De bizony ezek mire sem mentek a tömeggel szemben. Elmentem a cs. és kir. 83-ik gyalogezred parancsnok-ságához katonakért. Jött is vagy hatszáz, de mind kevés volt, mert senki sem respektálta a kivont szuronynyal élőnyomulót német katonákat. Eliramodtam a honvédelmihoz, huszárkóhoz segítségért, de bizony annyit sem értek, mint az éhes embereknek egy kis adag bagó. Egy atutató tűzerezredtől elkértem az ágyukat és rájuk szegeztettem. A tömeg állt és várt mereven. Egyszerre csak megszólaltak az ágyuk:

— Bumm! bumm! bumm!

Az ágyugolyó egy csomó embernek kioltotta életétnek gyengén pislogó mécsét, de az elveszettek helyébe mások léptek elő és vártak mereven...

— Mit akarnak kendtek? — kérdé az ép oda érkezett főkapitány a tömegtől.

— Verést! — ordítottak azok.

— Azt könnyen megkaphatják! — kiáltott Vanhaszna, aki még mitem tudott a lapindításról.

— Itt a pénz! itt a díj!

— Micsoda? — csodálkozott a főrendőr — kend-

tek fizetni akarnak a verésért? Hiszen, ha így gondolkoznak, akkor csak jöjjenek el holnap a városbázára és én majd minden díj nélkül kiadom kendteknek a — huszonötöt!...

Végre megértette, hogy milyen Verés az, amit a makacs tömeg óhaj. Nagyszerű eszméje támadt (nem hiába volt az én puzsi pajtásom) Felállott egy ágyura és a következő, s mint mondani szokás: költői hévvel és lendülettel előadott beszédet mondotta:

— Hallják kendtek! Emberek, asszonyok, lányok és gyerekek, mindannyian pedig hazám népe, nemzetem büszkesége: ide figyeljenek! Ugy-e tudták kendtek, hogy azt mondta egy bölcs bazaar, miszerint „alkalom szüli a tolvajt“?

— Tudtuk! — kiáltottak azok.

— Ha tudták, akkor azt is tudják, hogy mindnyájan idejöttek a jelenkor legfényesebb tisztökéséhez, hogy eszének világító gázából megrendeljenek egy negyedévre valót?

— Hogyne tudtuk volna! Hiszen nem vagyunk álmokórosak!

— No jó. Ha ezt tudják, akkor azt is kell, hogy tudják, miszerint háznak minden őrizet nélkül hagyták?

— Azt is tudjuk!

— Helyes. Tehát kendtek arról megfedeledtek-e, hogy míg itt lézengnek és egymás tyukszeméit könnyörtelentül letaposzák, addig drága városunk csirkefogói minden szegénykezés nélkül magukhoz szednek minden értékes tárgyat?!

— Tyhú, az árgyélusát! erre nem is gondoltunk!

— kiáltottak a megrögzött előfizetők.

... Néhány perc múlva üres volt a Tökmag-utca, csupán az őrt felállított katonákkal lehetett találkozni, amin kivont karddal és feltűzött szuronynyal le- és feljártak.

Egyszerre csak négy erősen megrakott „stráf-kocsi“ fordult be az utcába.

A katonák természetesen megállították.

— Halt! verda!

A kocsisok voltak már a baza szolgálatában és szájukban a prófunt izével — keserűen mondták:

Naptár.

Augusztus.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
7 Kedd	Kajetán	Ulrik	26 Hermot
8 Szer.	Cyriak v.	Cyriak	27 Pantaleon
9 Csüt.	Román vért.	Erik	28 Prochor.
10 Pént.	Lorinc	Lorinc	29 Kallinik.

Feljelölő szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ.
köz- és váltó-üggyvéd
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANNÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Zombori kereskedelmi és iparbank zálogkölcson-osztálya.

Zálog-árverés

1894. évi augusztus hó 30-án.

Mindazon ékszerek és zálogtárgyak, melyek 1894. évi június 30-án és pedig 93-12801-ik számig ki nem váltattak vagy át nem irattak, 1894. évi augusztus hó 30-án a zombori kereskedelmi és iparbank zálogkölcson-osztály helyiségében délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen eladtni fognak.

Fizetési halasztások a kitűzött határidő előtt 3 nap alatt történhetnek.

Zomborban, 1894. évi július hó 28-án.

A zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága

Hirdetmény.

Szent-Tamásan a beesei országuton, a katolikus templom mellett f. helyen levő, minden üzleti célra vagy magán lakásra alkalmas nagy ház kerttel szabadkészből eladó, vagy hosszabb időre bérbé adó. Jelenleg is van benne fűszerüzlet, koresma, borhéllyel. A feltételek megtekinthetők Szent-Tamásan Gaál Ignác örökösénél.

3448. szám.

kig. 1894.

Pályázat.

Novoszelelő községben lemondás folytán üresedésbe jött és évi 300 frt fizetéssel javadalmazott irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok s felhívom folyamodókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám folyó évi augusztus hó 20-ig benyújtsák.

Palánkán, 1894. évi július hó 31-én.

CSUPOR GYULA,

főszolgabíró.

325. sz. 1894.

Arverési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye tekintetes alispáni hivatalának 4951/1894. szám alatt kelt határozata folytán Kunbaja község területén a vadászati-jogok 1894. évi augusztus hó 1-től 1897. évi augusztus hó 15-ig terjedő időre az eddigi bérlo veszélyére és kárára leendő beheredása iránt 1894. évi június hó 25-én és július hó 15-ik napján d. n. 3 órakor Kunbaján megtartott nyilvános árverés alkalmával árverezők nem jelentkezvén, az árverési szabályok határidőül Kunbaja községhez tartozó 1894. évi augusztus hó 11-ik napjának d. n. 3 órája tűzött ki.

Miről árverezni szándékozik azzal értesítetnek, hogy az árverési feltételek a község jegyzői hivatalában betekintheők.

Kunbaja, 1894. évi augusztus hó 1-én.

A községi elöljáróság.

2-1

3221. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Jankovác községben a gyalogrendőrvetetői és két gyalogrendőri állás üresedésbe jött, melyekre ezennel pályázatot nyitunk.

Felhívjuk mindazokat, kik ezen állások egyikét elnyerni óhajtják, hogy előéletüket, életkorukat és katonai kötelezettségüket igazoló okmányaikkal felszerelt és sajátkezűleg írt kérvényüket a község elöljáróságához folyó évi augusztus hó 20-ig benyújtsák, mert a később beérkezett kérvények figyelembe nem vétetnek.

A vezetői állás esetleges előléptetés útján leendő betöltése esetében három közrendőri leendő megválasztva. Katonaviselt, avagy a esendőrségnél szolgált egységnek előnyben részesülnek.

A rendőrvetető évi fizetése 300 frt, a közrendőri évi fizetése 200 frt és a befolyt hajtó-pénznek fele közös osztalékok képez, míg a szabályrendeletben előírt ruházatot a megválasztottak sajátjokból tartoznak beszerezni.

A fegyverzetet és egyéb felszerelést a község adja.

Jankovác, 1894. évi július hó 20-án

Szücs Lajos,

jegyző.

Nagy József,

bíró.

3-2

3093. sz. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Madaras magyar ajku községben lemondás folytán megüresedett községi jegyzői állás f. évi augusztus hó 25-én d. e. 10 órakor fog Madarason a községhez tartozó tanácstermében megtartandó választás útján betöltetni.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy életkorukat, erkölcsi viselkedésüket, eddigi alkalmaztatásukat és az 1883. évi I. t. c. 6. §-ában előírt képzettséget igazoló okmányaikkal felszerelendő kérvényüket folyó évi augusztus hó 24-ik napjáig alulírottá nyújtsák be.

Ezen állással egybekötött javadalmazás a következő:

- a) Évi készpénz fizetés 400 frt.
  - b) Természetbeni szabad lakás és kert.
  - c) 6 öl kemény tűzifa a házhoz szállítva.
  - d) 1/4 telek föld s ezután járó herékert és kenderföld használatvezete, mely után az adót a jegyző fizeti.
- Bács-Almásán, 1894. évi augusztus hó 4-én.

Főszolgabíró ur szabadságon:

Bagó Géza,

szolgabíró.

3-1

5145. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vm. kulai járáshoz tartozó Cservenka és Veprovác községekből álló állatorvosi kör részére Cservenka székelyhelyi rendszeresített állatorvosi állás betöltésére újlag pályázatot hirdetek és a pályázni kívánókat felhívom, hogy az 1883. évi I. t. c. 6. §-ban és az 1888. VII. t. c. értelmében felszerelt és eddigi alkalmaztatásukat, nyelvismeretüket is igazoló pályázati kérvényeiket hozzám folyó évi augusztus hó 25-ig benyújtsák.

A köllatorvosi állás javadalmazása 600 forint készpénz fizetés és a körhöz tartozó községek területén hivatalos eljárás közben ingyen fuvar. A látogatási és gyógykezelési díjak utólag egyezségileg fognak megállapítani.

Küla, 1894. évi július hó 17-én.

Dr. Molnár Károly,

főszolgabíró.

3-3

1560 szám.

kig. 1894.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának 1894. évi július hó 24-én 708. közy. 1894. szám alatt hozott határozatából kifolyólag közhírré tesszük, hogy Pivnicza községben a jegyzői lak alsó épülete, a községi istálló és vágóhid újból építetnek.

Az építkezések vállaltai uton biztosítatnak s az árlejtés 1894. évi augusztus hó 15-én délelőtt 9 órakor Pivnicza községhez tartozó járási főszolgabíró vagy helyettesének vezetése alatt fog megtartatni.

A nyilvános szóbeli árlejtésen zárt ajánlatok is elfogadhatnak s a legkisebb összegű ajánlattevőre fog az építkezési vállalat ruházatni.

Az építkezési tervek és költségvetések, ugy az anyagárak és napibérek jegyzékei Pivnicza község jegyzőjének hivatalos helyiségében bármikor betekintheők.

Árlejtési feltételek:

1. Kikialtási ár a költségvetésileg jóváhagyott 6208 frt 48 kr, melynek 10%-a minden árlejtésű által az árlejtés megkezdése előtt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban biztosítékul leteendő, illetve az írásbeli zárt ajánlatához csatolandó.
2. Vállalkozó tartozik az építkezést az árlejtés idejétől számított 8 nap alatt megkezdni, az összes munkálatokat mindenben és szorosan a jóváhagyott tervekhez alkalmazkodva legkésőbb 1894. évi november hó 15-ig elkészíteni s a kész épületet a községnek átadni.
3. Vállalkozó az építkezéssért járó összeget négy egyenlő részletben kapja meg Pivnicza község pénztárából, és pedig az első 1/4 részt akkor, ha az épületek falai teljesen fel vannak építve; a másik részt, ha az épületek földtől tetők alatt állanak; a harmadik részt, ha az épületek teljesen készen a községnek átadatnak; a negyedik részt, ha az épületekre hatósági kifogások nem tétetnek, kifogás esetén pedig csak a hiányok pótlása után; végül a vállalkozó által letett biztosíték pedig csak akkor lesz visszafizetve, ha az épületekre hatósági utófelülvizsgálás után (egy év múlva az átadástól) kifogások nem tétetnek, kifogás esetén pedig a hiányok pótlása után 14 napra.
4. Vállalkozó köteles az építkezési tervek és költségvetésért a község által fizetett 145 frt 48 krt a községnek megtéríteni, az árlejtési és szerződési, hatósági felülvizsgálási és utófelülvizsgálási költségeket maga fizetni, az építési anyagot — a költségvetésbeni részletezettet kivéve — fuvar és napszám béreket mindenkor saját költségén előállítani.

Pivnicán, 1894. évi július hó 30-án.

Lovassy Ödön,

jegyző.

Tir Pista,

bíró.

2-1

Hirdetmény.

A kis-hegyesi keresztény takarékszövetkezet első csoportja a keresk. törv. 247. §-ának 1-ső pontja értelmében a keletkezési idő letelte miatt feloszlik, miért is a szövetkezet hitelezői értesítetnek, hogy jelen hirdetmény 3-szori megjelenésétől számított 6 hó alatt követeléseiket érvényesítsék. Egyben értesítetnek a hitelezők arról is, hogy az összes követeléseket ugyan-ezen szövetkezet második csoportja átveszi, a hitelezőket is az fogja kielégíteni.

Kis-Hegyes, 1894. évi augusztus hó 1-én.

A felszámoló bizottság.

3-2

Zombor, Bittermann Nándor könyv- és könyvkiadójától.

2824. sz. 1894.

PÁLYÁZATI HIRDETÉMÉNY.

Az ó-beesei fogyasztási- és italadó kezelési hivatalnál üresedésben levő 700 frt évi fizetéssel egybekötött könyvelői, 500 frt évi fizetéssel egybekötött pénztárnoki és 400 frt évi fizetéssel egybekötött ispáni állásra a pályázat ezennel kibirdetettik.

A megválasztandó könyvelő 700 frt, a pénztárnok pedig 500 frt biztosítékot tartozik letenni.

Ezen állások mindegyike 1895 év végéig feltételül, az azutáni évekre pedig feltételeesen lesznek betöltve, t. i., hogy ha a község a kezelést újból kibéri, de akkor is csak azon időre, a melyekre a szerződés a magas kincstárral kötöttik.

Köllőleg felszerelt folyamodványok legkésőbb 1894. évi augusztus hó 23-ig alulírott község elöljáróságánál benyújtandók, később beérkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

O Beesén, 1894. évi július hó 22-én.

FETTER JÁNOS,

jegyző.

GÖNCZY JÁNOS,

bíró.

1525. szám.

adott. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Mohol község adójegyzői irodájában két egyén, kik az egyenes adók és hadmentességi díj leszámolásában teljes jártassággal bírnak, f. évi augusztus hó 1-től egyenként és havonként 60 frt fizetéssel alkalmazást nyerne.

Bizonyítvánnyal felszerelt ajánlatok alulírt elöljáróságánál azonnal beadhatók.

Mohol, 1894. évi július hó 28-án.

Joanovits Lázár,

közs. jegyző.

Sevity Misa,

bíró.

3370. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásának Kerényaj, Ó-Szivac és Új-Szivac községekből álló III-ik kerületi kéményseprői állás lemondás folytán megüresedvén, ezen állás betöltése végett ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom az ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy a vármegyének 1885. évben 1020. sz. alatt a kéményseprés ipar gyakorlása tárgyában alkotott szabályrendeletének I. §-a, valamint az ipartörvény végrehajtása tárgyában a volt földmívelésügyi, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium által 1884. évi 39266. szám alatt kiadott általános rendelet 1-3. §-ainak megfelelően felszerelt és okmányolt kérvényeiket folyó évi augusztus hó 31-ig alulírott főszolgabíróhoz annál is inkább nyújtsák be, mert a későbbben érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Zombor, 1894. évi július hó 23-án.

Poppovits Dusan,

főszolgabíró.

3-3

1723. sz. 1894.

Árlejtési hirdetmény.

A nagytekintetű megyei alispáni hivatalnak 17,224. alisp. 1894. számú rendelete folytán a Monostorszegh községében a múlt évben egy tanterem és tanítói lakóház felépítésére a múlt évben egy tanterem és tanítói lakóház felépítésének folytatásos befejezése és még egy tanteremnek hozzáépítésére az alulírott elöljárók részéről ezennel pályázat nyitattik. A versenytárgyalás folyó évi augusztus hó 8-ik napján délelőtti 10 órakor fog Monostorszegh községhez tartozó elöljárók részéről megtartatni.

Kikialtási ár körülbelül 6267 frt.

Árlejtési feltételek az árlejtés megkezdése előtt 10% bantpénzt kötelesek a községi pénztárnok kezéhez készpénzben, avagy értékpapirokban letenni.

Az árlejtési feltételek a községjegyzői irodában a hivatalos órák alatt betekintheők.

Kelt Monostorszeghen, 1894. évi július hó 28.án.

Kapetánovits János,

jegyző.

Kollár Fülöp,

bíró.

5864. szám.

kig. 1894.

Pályázat.

Német-Palánka községben megüresedett és 300 frt évi fizetéssel javadalmazott gyalogrendőri állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom pályázni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket folyó évi augusztus hó 20-ig Német-Palánka község elöljáróságánál benyújtsák.

Palánkán, 1894. évi július hó 31-én.

CSUPOR GYULA,

főszolgabíró.

Hirdetmény.

Az adai m. kir. földmivesiskola igazgatósága közhírré teszi, hogy

hazai szőke mangolica

sertésenyészetének idei szaporulata eladó. Levélbeli megkeresésekre készséggel válaszol az

3-3

IGAZGATÓSÁG.

XVII. évfolyan.

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek anyagiak a laptulajdonosnak küldendők.

Egyes szám ára 10 kr.

Wekerle

Zombor, 1894.

(szf.) Az egész magyar népi figyelmé újlag a népszerűség, az elismerés pálmáját nyújtja. A népszerűség, a bizalom és a nyozott mértékben növekszik a megnyugvással tekint hazánk politikai események elé. Minden és a mely annyi gáncot, annyi rig és kormányja ellen, el kell nem is némulna el, hát esztakarójával láthat ezentul napköz bizalma, a mely eddig oly tetett mellette, hosannát zeng érzetes, a mellett azonban bekpolitikai életünket az egész nagyszabású beszámoló beszéde.

Wekerle Sándor, Magyar elnöke e hó 5-én Nagybányán tartotta beszámoló beszédét. Ma hogy az ország miniszterelnöke szószeros értelemben vett politikai szempontból ép annyira hisz természetes, hogy egy minolója nem lehet szükkörü; szü egyedül választóinak, hanem az kifejthető politikai elvei, alá hazánk politikai életének rugó.

Wekerle tisztá vizet öntött tan, őszintén s a jogos önértékével állott ki az ország színe mindent, amit a jelen körülmény mondanía és így természetes, volt és meg is lesz a maguk orsz.

Wekerle beszélt a multrol jövőbe is. A multrol beszélve, igen te mányank diadalra jutott egyhá lalkozott. Igen érdekesen, a megalmozásával fejttette ki, hogy politikai javaslatokat igenis állannak ugy, mint az egyes s általában az egész magyar dekei kívánták meg. És így

A „BÁCSKA”

Égy miniszter
Olajfák, kosszék sőt b...
Mert mely seb a céd...
Magas pálmák boraj...
Mert ő meghalni j...
Pálmák közt könyg...
Részlettel nő rá m...
Jertek, hadd mond...
Mit ér az árny, mit...
Habok, lassan sas...
Pihenjen a dicső b...
Jertek mindaján...
Az orvos nem sz...
Hadd nézzen át a...
Hol a hon napja...
Ki cédru volt a...
Hadd nézzen mind...
Isten veled! napf...
Fürtömmel játszó...
Midőn utószor lát...
Ifjú valék, most if...
Az állam gépe gy...
Ki részre oszt m...
Tekintetek főúr...
Andrássyól több...
Heves harcot vitt...
Ő irt magának sz...
Vezetni újjá sz...
Mely mást nem sz...